

עני בדעת כמו השכינה שדעתה קלה

וְעוֹד אֵת עֲנִי, דְאֶסְתַּלַּק מִנִּיהַ דְעֵתִיהָ וכן בחינת עני הוא מי

שהסתלק ממנו דעתו (עיין נדרים מ"א ע"א), **כְּגוֹן אִיּוֹב. דְאֶתְמַר**

בֵּיהּ, (איוב לד) אִיּוֹב לֹא בְדַעַת יְדַבֵּר וכגון איוב שנאמר בו 'איוב לא

בדעת ידבר'. **אוּף הֲכִי אִיהִי ד', דְאִיהִי שְׂכִינְתָא, פִּד**

אֶסְתַּלַּק מִנָּה א"ח דְאִיהוּ עֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְאֶקְרִי

דַּעַת וכן השכינה שהיא אות ד' היא ענייה שדעתה קלה, [קצו] והוא כאשר מסתלק ממנה

א"ח של העמוד האמצעי ז"א הנקרא דעת ובוזה היא סוד ענייה. **וְהֵאֵי לֵית לָהּ**

חֻבִּין בְּמִלָּה דְיִימָא ולכן סוד מש"כ 'איוב לא בדעת ידבר' הוא שאין לו עוון

על דבריו, כי וודאי הוא מחמת צערו שלא מדעתו.

אור הרשב"י

נמשכת אל נוקבא דז"א דרך ההדיוט שהוא
ז"א ואז אין דעתה קלה כבתחילה לפי שאז
יש לה מוחין גמורים וסוד הענין הוא כמו
שהודעתוך בשער רוח הקדש בענין היחודים
ענין שם בוכ"ו הנמשך משם אהי"ה שבבינה
המתפשטת עד הנוקבא לתת לה מוחין וסוד
בוכ"ו הוא בני' ד"ל כשיעור קומת המלכות
ארך שלשים באמה ורוחב ד' באמה כנודע
ומכת זה השם נעשה בה מלוי המלוי של
אדנ"י שהם ד"ל אותיות בזה האופן אל"ף
למ"ד פ"א דל"ת למ"ד תי"ו נוי"ן וא"ו נוי"ן יו"ד
וא"ו דל"ת וז"ס הדיוט שהוא בני' ד"ל.

[קצו] כדאיתא בשער ההקדמות - דף פ'
עמוד א' כי הנה ז"א יש לו ד' מוחין, חו"ב,
ותרין עיטרין (חו"ג) דדעת. אבל הנקבה,
דעתה קלה, ואין בה רק עיטרא חדא
דגבורות. נמצאו ג' מוחין לה בלבד.

אמנם כאשר ז"א משפיע בה אין דעתה קלה
ועי"כ היא לא בסוד ענייה כדאיתא בשער
מאמרי רו"ל - מסכת ברכות כבר הודעתוך
במאמר ס' הווהר פ' שלח לך בענין נשים
דעתן קלה מה עניינו והנה כאשר נמשך
הברכה שהיא סוד אימא עילאה בסוד ברוך
כבוד ה' ממקומו כנודע והברכה הזאת

הלימוד היומני

לע"נ הרב מרדכי אליהו בן מזל-טוב זצ"ל

בחינת העושר בקיום התורה

**וְעוֹד א"ח אִיהוּ תוֹרָה, כָּלִיל תְּרִי"ג פְּקוּדֵי הַדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב, (שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעוֹלָם וְגו'. שְׁמִי עִם י"ה
 שִׁם"ה. זְכָרִי עִם ו"ה רמ"ח** ועוד יש לבאר שבחינת העושר הוא בקיום

התורה, כי הנה סוד א"ח שהוא ט"ס ז"א הנקרא תורה שבכתב, הוא סוד שם הוי"ה שהוא כולל תרי"ג מצוות, כי זהו מש"כ זה שמי לעולם וגו' דהיינו סוד שמ"י עם אותיות י"ה דז"א הוא שס"ה מצוות לא תעשה, וסוד זכר"י עם אותיות ו"ה דז"א הוא רמ"ח מצוות עשה, ומשום כך ע"י קיום התורה הוא סוד העושר כי בזה נשלם הוי"ה דז"א בסוד ייחוד זו"ן.

**וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ, אֵין עָנִי אֶלָּא מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמְּצוֹת
 דְּשִׂאָר עָנִי לֹא אִיהוּ אֶלָּא עָנִי** ומשום כך למדנו שאין עני אלא מן

התורה והמצוות, כי הנה שאר עני בממון ובגוף ובנפש הוא סוד עינוי ומשא"כ בתורה ובמצוות הוא סוד עני. **וְאֵת ד' מִן אֲדָנִי, אוֹף הֵכִי אִיהִי עָנִי בְּלֹא
 יְהוָה** ולכן אות ד' דאחד שהיא המלכות הנקראת אדנ"י, היא בבחינת ענייה ודלה כאשר היא בלא ייחוד ז"א הנקרא הוי"ה, ובעת ייחודה עם ז"א נשלמים מוחיה ואז אין דעתה

קלה ובזה היא לא בבחינת ענייה.

נשילת מים אחרונים חובה ולא סכנה

**תְּמִינָאָה, מִים אַחֲרוֹנִים דְּתַקִּינוּ לֹזֵן, בְּגִין מְלַח
 סְרוּמִית, הַמְּסַמָּא אֶת הָעֵינַיִם** הדבר השמיני הוא

ליטול מים אחרונים, שתיקנום חז"ל משום חשש למלח סדומית המסמא את העיניים [קצז].

אִמַּי אֶקְרוּן חוֹבָה ומהו הסוד שנאמר בהם חובה ולא סכנה. **אֵלֵא בְּאֶרֶח רְזָא, סַם הַמָּוֶת שְׂרִיא עַל יְדוּי מְזוּהָמִין, דְּעֵבְדֵי בְּהוּ בְּרָכָה** אלא סוד הדבר הוא שסם המוות שהיא לילי"ת נוק' דקלי' היא שורה על ידים מזוהמות שמברכים בהם. **וְעַל כּוֹס דְּמְבַרְכֵי עֲלִיה בְּלֵא טְהָרָה, אֶקְרִי טָמֵא. וּמָה כּוֹס דְּשׁוֹתִין בּוּ, טָמֵא לְבְּרָכָה עַד דְּהוּוּ מְטַהְרֵי לִיה בְּהַדְחָה מְלָגוּ וּמְלָבְר. כָּל שְׂפָן יְדוּי. וּבְגִין דָּא, מִים אַחֲרוֹנִים חוֹבָה** וכן היא שורה על כוס של ברכה שמברכים עליו בלא שטיפה וטהרה, והנה מה כוס ששתו ממנו הוא טמא לברכה עד שידיחו אותו בפנים ובחוץ, [קצח] כל שכן הידים שהם פסולות לברכה עד שיטלו אותם במים אחרונים, ועי"כ נדחית מהם הזוהמה, ובזה לא יכולה להיאחו בהם לילי"ת נוק' דקלי', ומשום כך מים אחרונים הם חובה ולא סכנה כי הוא חובה לסלקה שלא יהיה לה יניקה מהם כלל.

וְרָזָא דְּמְלָה, (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם: אֵלֹו מִים רֵאשׁוֹנִים. וְהִיִּתֶם קְדוּשִׁים: אֵלֹו מִים אַחֲרוֹנִים. פִּי קְדוּשׁ: זֶה שְׂמָן עֲרֵב וסוד הדבר הוא מש"כ 'והתקדשתם' שהוא סוד מים ראשונים, 'והייתם קדושים' הוא

אור הרשב"י

לא מבעיא. אמר אביי: מריש הוה אמינא האי דלא משו מיא בתראי על ארעא – משום זוהמא, אמר לי מר: משום דשריא רוח רעה עליהו.

[קצח] כדאיתא בברכות נ"א ע"א תנא הדרה מבפנים ושטיפה מבחוץ.

[קצז] כדאיתא בחולין דף קה עמוד ב' אמר רב יהודה בריה דרבי חייא: מפני מה אמרו מים אחרונים חובה – שמלת סדומית יש, שמסמא את העינים. אמר אביי: ומשתכח כי קורטא בכורא. אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: כל מלחא מאי? אמר ליה:

הלימוד היומני

לעי"נ הרב מרדכי אליהו בן מזל-טוב זצ"ל

סוד מים אחרונים, ומש"כ 'כי קדוש' הוא סוד שמן ערב שמושחים בו את הידים לאחר מים אחרונים, [קצט] דהיינו שמים ראשונים אחרונים ושמן הם סוד חב"ד[ור] הדוחה את הקלי' מלינוק מהקדושה, מאחר שבחב"ד אין להם אחיזה כלל. **לְקַבֵּל, קָדַשׁ קָדַשׁ** **קָדַשׁ יְהוָה זְבָאוֹת** ואלו החב"ד הם כנגד ג' קדושות של קדוש וגו'. **וּבְגִין**

אור הרשב"י

בדעת ה' בבינה י' בחכמה, והה' אחרונה היא כפולה ולרמוז שמן הה' בא שם אהי"ה. ואמנם מים אחרונים, נכוין בהם לאהי"ה פשוט ומלא ומלא דמלא שיש בהם מ"א אותיות, (משלי ב, ג) א"ם לבינה, והוא ר"ת מ"ים א'חרונים ור"ת וס"ת א'חרונים' כנוכר אצלנו, והוא כח בינה הדוחה את הקליפה ונותן לה מתמצית האוכל למזונה, ובזה היא מתרחקת משם. וקדושת הברכה סודה במקום הקדושה, וז"ש והייתם קדושים, פי' אינו כמו הראשונים שכתוב בהם והתקדשתם, ר"ל שבאותה הנטילה אתם מקבלים הקדושה, אך אלו האחרונים הם להיות אחר כך קדושים, וי' פעמים מ"א כנגד י' אצבעות גי' קדו"ש, ודוק, והרי ב' פעמים מים נגד חו"ב.

ואחר כך היו מביאים שמן ערב, נגד מה הדעת, שידוע שכל הריח הוא המתקת הגבורות בעלותם עד הדעת בסוד (שמות כט, יח) ריח ניחוח אשה לה'. והנה שם יו"ד ה"א וא"ו הוא בדעת שה"ס ו', ומקבל מחו"ב שה"ס י"ה, הרי יו"ד ה"א וא"ו העולה ט"ל, וי' פעמים ט"ל גי' שמ"ן, וכ' אותיות של י"פ ט"ל בני' קדו"ש לקבל קק"ן, שידוע שהם בחב"ד.

[קצט] כדאיתא בברכות דף נג עמוד ב' דאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא תנא: והתקדשתם – אלו מים ראשונים, והייתם קדושים – אלו מים אחרונים, כי קדוש – זה שמן, אני ה' אלהיכם – זו ברכה.

[ד] וביאר הרמ"ז שהנה מים ראשונים תכלית כוונתם להמשיך השפע והחסד אחר הרחקת הס"א משם, וכמ"ש בנמרא אמר רב חסדא אנא משאי מלא חפנאי מיאי ויהבו לי מלא חפנאי טיבותא. והנה שורש החסד הוא בחכמה שהוא י' שבשם, והוא מקור כל הט' יודין שיש בעסמ"ב העולים מ"ם, וידוע שמילוי יו"ד הוא בבינה, ואם כן בט' יודין יש ב' פעמים מ"ם. והנה מים ראשונים הם מעיקרי היודין מצד החכמה שבו שורש החסד, וידוע שח' יודין דעס"מ הם המשפיעים, ולכן מתנוצצים זה בזה הא' בבי' יפ"י ק', וכן הג' בד' ק', והה' בו' ק', והז' בח' ק', הרי ת', וכולם משפיעים בי' דב"ן הרי ת', קדו"ש. וזהו והתקדשתם, אתם תמשיכו על עצמכם הקדושה. ואמנם ו"ד שהוא בבינה (נ"א ביו"ד) סודו ה' כנודע, שה"ס אהי"ה שסודו ג' מילואי הה' הי' ה"א ה"ה שהוא אהי", שהוא בחב"ד מלמטה למעלה, א'